

κοντα πέντε δεύτερα καὶ, ἐπὶ πλέον, εἶδαν κίνησιν πολλῶν λευκῶν κηλίδων, ἀνεξαρτήτων τῆς κινήσεως τῆς περιστροφῆς τοῦ πλανήτου, ὅτε μὲν λίαν ὅτε δὲ ἥττον ταχέαν, ὅπερ ἀποδεικνύει ὅτι αὐταὶ εἰσὶν ἀπέραντα νέφη, ὠθούμενα ὅτε μὲν ὑπὸ τοῦ δυτικοῦ ὅτε δὲ ὑπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ ἀνέμου. Ἡ περιστροφικὴ κίνησις τῆς σφαίρας ἐκτελεῖται πιθανῶς, στρογγύλοις ἀριθμοῖς, ἐντὸς ἐννέα ὥρων καὶ πεντήκοντα πέντε λεπτῶν.

Ὁ πλανήτης λοιπὸν οὗτος ζωογονεῖται ὑπὸ κινήσεως ταχυτέρας περίπου κατὰ δύο φορές καὶ πλέον ἐκείνης τῆς Γῆς· ἡ διάρκειά τοῦ ἡμερονοκτίου, ἀντὶ τὴν ἦνε εἰκοσιτεσσάρων ὥρων, δὲν εἶνε οὐδὲ δέκα· δὲν ὑπολογίζουσιν εἰ μὴ τέσσαρας ὥρας καὶ πεντήκοντα ἑπτὰ λεπτά μεταξὺ τῆς ἀνατολῆς καὶ τῆς δύσεως τοῦ ἡλίου, καὶ, εἰς πᾶσαν τοῦ ἔτους ἐποχὴν, ἡ νύξ ἐκεῖ εἶνε βραχυτέρα, ἔνεκα τῶν λυκαυγῶν. Τοῦ ἔτους λοιπὸν ἐκεῖ ἐντὸς σχεδὸν ἴσου πρὸς δὲ ὡδεκα ἡμέτερα, ἡ ταχύτης τῶν ἡμερῶν κάμει, ὅπως οἱ κάτοικοι τοῦ Διὸς ὑπολογίζωσι 10,455 ἡμέρας εἰς ἕκαστον αὐτῶν ἔτος. Ὅποιον ἡμερολόγιον! Καὶ πόσον εὖλα αἱ συνήθειαι θὰ ὦσιν ἐκεῖ πάντῃ ἀλλοίαι τῶν ἐνταῦθα!

Παρατήρησαν αὐτὸν διὰ τὸν τηλεσκοπίου κατὰ μῆνα Σεπτέμβριον τοῦ 1878. Ὁ Ἰσημερινὸς εἰδεικνύετο διὰ ζώνης λευκοτάτης, ἀνωμάλου, ἐσχηματισμένης ὑπὸ σειρᾶς χονδρῶν ἀνωμάλων κόκκων. Εἰς ἐκάστην πλευράν, ἀνω καὶ κάτω, ἔβλεπον ἐξοχὴν, χρώματος οἷον κιτρίνης βύρσης· ὁ νότιος πόλος ἐφαίνετο ἐρυθρῶς ὁ δὲ βόρειος ἔκλινε πρὸς τὸ κυανοῦν. Θέα γενικὴ, ἥρεμος.

Ἡ μετεωρολογικὴ ἐξέτασις τοῦ Διὸς, οἷον περὶ τὸν αὐτὸν ἐντεῦθεν, ὁδηγεῖ εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι ἡ ἀτμοσφαῖρά τοῦ ὑφίσταται μεταβολὰς σημαντικωτέρας ἀφ' ὅσας ἦτο δυνατόν νὰ παραχθῶσιν ὑπὸ μόνῃς τῆς ἡλιακῆς ἐπηρείας, ὅτι ἡ ἀτμοσφαῖρα αὕτη εἶνε λίαν πυκνὴ, ὅτι ἡ πίεσις τῆς εἶνε ὑπέρμετρος, καὶ ὅτι ἡ ἐπιφάνεια τῆς σφαίρας δὲν φαίνεται νὰ ἔχῃ φθάνῃ εἰς τὸ σημεῖον παγίου σταθερότητος, εἰς ὃ ἔχει φθάσει σήμερον ἡ Γῆ. Φαίνεται ὅτι εὐρίσκεται κατὰ τὸ παρὸν εἰς τὸ κρῆσθαι καὶ διαπλάττεσθαι, ἅπερ ὁ ἡμέτερος κόσμος διήλθε κατὰ τὴν προκαταρκτικὴν περίοδον τῶν γεωλογικῶν ἐποχῶν, καθ' ἣν ἡ ζωὴ ἤρχιζεν ἀναφαινομένη ὑπὸ παραδόξους μορφὰς εἰς ὅντα φυτικὰ καὶ ζῶα, ἐκπληκτικῆς δυνάμεως πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ζωικῶν ἐνεργειῶν, ἐν τῷ μέσῳ τῶν σπασμῶν

καὶ καταιγίδων ἀρτιγεννήτου κόσμου. Ἡ ἀνθρωπότης δὲν ἐγεννήθη πιθανῶς εἰσέτι εἰς τὴν μεμακρυσμένην ἐκείνην γῆν, ζῶων δὲ μόνον γενεαὶ βασιλεύουσι. Εἶνε ἀνάγκη πολλῶν εἰσέτι αἰώνων ἵνα προετοιμασθῇ καὶ ἐκεῖ ἡ ἐγκατάστασις τῆς εὐφυΐας· ἐκτὸς ἐὰν τὰ ζῶντα ὄντα τοῦ πλανήτου τούτου ὦσιν ὀργανισμένα κατὰ συνθήκας πάντῃ διαφόρους ἐκείνων τῆς γῆνης φύσεως καὶ ἀκατανοήτων δι' ἡμᾶς.

Θεώμενος τοῦ τηλεσκοπίου, ἔστω καὶ ἀσθενοῦς δυνάμεως, ὁ κόσμος οὗτος παρουσιάζεται συνοδευόμενος ὑπὸ ἀκολουθίας τεσσάρων σεληνῶν, ὧν αἱ στάσεις, σχετικῶς πρὸς αὐτὸν, ποικίλλουσιν, ὅχι μόνον ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν, ἀλλ' ἀκόμη καὶ ἀπὸ ὥρας εἰς ὥραν, ὅπερ δύναται νὰ ἡ ἀντικείμενον ἐνδιαφερουσῶν παρατηρήσεων. Λίσθαι δ' ὁ παρατηρητὴς πάντοτε εὐχάριστον ἐκπληξίν, ὅταν, διευθύνων πρὸς τὸν Δία ἐν τηλεσκοπίῳ, ἀντὶ νὰ εἶδῃ ἕνα ἀστὲρα λάμποντα, βλέπει κυκλοτερῆ δίσκον, πεπιεσμένον ἄνω καὶ κάτω, συνοδευόμενον ὑπὸ τεσσάρων σεληνῶν, ἀκολουθουσῶν αὐτὸν ἐν τῇ πορείᾳ αὐτοῦ, καὶ παρουσιάζοντα ἐπὶ τοῦ δίσκου τοῦ ἐξοχὰς ἐγκαρσίους, αἰτίνες μᾶς δεικνύουσι τὴν κατάστασιν τῆς ἀτμοσφαίρας τοῦ.

Τὴν 30 Σεπτεμβρίου 1878, τὴν δεκάτην ὥραν τῆς νυκτὸς, ἔβλεπον παρ' αὐτῷ πέντε δορυφόρους, καὶ τὴν ἐνδεκάτην ὥραν ἕξ. Δύο ἐξ αὐτῶν ἦσαν μικροὶ ἀστέρες ἐνάτου ἢ δεκάτου μεγέθους, πρὸ τῶν ὁποίων εὐρίσκετο ἐν ἀπόψει. Τὴν δεκάτην ὥραν ὁ δεύτερος δορυφόρος ἐκρύβη ὀπισθεν τοῦ δίσκου τοῦ Διὸς.

Ἐβεβαιώθη, ὅτι ὁ τέταρτος δορυφόρος ποικίλλει ἐπισημητῶς λάμψιν. Τὴν 21 Σεπτεμβρίου, τὴν αὐτὴν ὥραν, ὁ τρίτος δορυφόρος καταντικρὺ τοῦ πλανήτου, πρὸς τὸ δυτικὸν μέρος, καὶ ἐρριπτεν ἐπ' αὐτοῦ μέλαιναν σκιάν ἀρκετὰ στρογγύλην. Τοῦτο ἦτο ἐκλειψὶς ἡλίου διὰ τὸν Δία.

Προσθώμεν ἐν τέλει, ὅτι ἡ Γῆ, θεωμένη ἐκ τοῦ Διὸς, φαίνεται ὡς δξύδελος φωτεινὴ, ταλαντευομένη εἰς τὴν γειτονίαν τοῦ ἡλίου, ἀφ' οὗ δὲν ἀπομακρύνεται ποτὲ πλέον 12 βαθμῶν, τοῦτέστι πλέον ἢ τοῦ εἰκοσιτετραπλάσιου τῆς διαμέτρου ὑφ' ἣν βλέπομεν τὸ ἄστρον τοῦτο.

Δὲν δύναται λοιπὸν νὰ ἦνε ὁρατὴ ἡ τὸ ἐσπέρας καὶ τὴν πρωΐαν, ὡς ὁ Ἑρμῆς δι' ἡμᾶς καὶ πλέον ἔτι, λίαν δυσκόλως θεωμένη διὰ γυμνοῦ ὀφθαλμοῦ, παρέχουσα ὅμως, διὰ τῶν φακῶν τῶν ὀπτικῶν μηχανῶν, τὸ θέαμα τῆς σεληνῆς τετραγωνισμένης.

Ἐὰν οἱ ἀστρονόμοι ἡμῶν παρεδ-

χοντο, ὅτι ὑπάρχουσιν ἐπίσης ἀστρονόμοι καὶ τηλεσκόπια εἰς τὸν περὶ οὗ πρόκειται πλανήτην, καὶ ὅτι παρατηροῦσι τὸν ἥλιον μετὰ προσοχῆς, θὰ ἦτο εὐκολώτατον εἰς αὐτοὺς νὰ μᾶς ἀνακαλύψωσι, διερχομένης τῆς μικρᾶς ἡμῶν σφαίρας πρὸ τοῦ ἡλίου, καὶ νὰ μᾶς βλέπωσιν ὡς μικρὸν μέλαν σημείον. ἀνάλογον πρὸς ἐκεῖνο, ὅπερ μᾶς παρουσιάζουσι κατὰ ἐποχὰς ἡ Ἀφροδίτη καὶ ὁ Ἑρμῆς διερχόμενοι πρὸ τοῦ ἡλίου.

ΘΕΩΡΙΑ ΠΕΡΙ ΕΡΩΤΟΣ.

Ὁ ἐρωτῶν ἐκυτὸν ἐν συνειδήσει διατιέπαισε νὰ ἀγαπᾷ, δύναται νὰ δώσῃ ἀσφαλῆ ἀπάντησιν ὅτι τοῦτο προήλθεν ἐκ καταχρήσεως ἡδονῆς, ἐκ τοῦ κόρου.

Ὁ ἔρως λοιπὸν, θεωρούμενος ὑπὸ τὴν ἐποψὴν μόνον τῆς ἡδονῆς, φέρει ἐν ἑαυτῷ τὸ σπέρμα τῆς ἰδίας ἑαυτοῦ αἰτίας τῆς καταστροφῆς.

Καὶ αὐτὸς ὁ μακκρίτης Λαπαλὶς ἡδύνατο νὰ εἴπῃ εἰς αὐτὴν τὴν περίπτωσιν ὅτι ἀφοῦ χορτάσῃ τις χάνει τὴν ὄρεξιν.

Τὸ ἥμισυ τοῦλάχιστον τοῦ ἀνθρώπου γένους νομίζει ὅτι αἰτία καὶ σκοπὸς τοῦ ἔρωτος εἶναι ἡ ἡδονή. Καὶ ὅμως αὕτη εἶναι μόνον τὸ ἀποτέλεσμα, τὸ ἐξαγόμενον καὶ οὐδὲν πλέον.

Δὲν ὑπάρχει ἔρως ἀληθῆς, σπουδαῖος, τέλειος, διαρκὲς εἰμὴ ὁ ἀποτελούμενος ἐκ τῆς τριπλῆς δυνάμεως, τῆς ἠθικῆς, τῆς πνευματικῆς καὶ τῆς σωματικῆς.

Σκοπίμως τίθημι τελευταίαν τὴν σωματικὴν δύνάμιν.

Ἄνευ τῆς συμπράξεως τῶν τριῶν τούτων δυνάμεων, ἐκατέρωθεν, ὁ ἔρως εἶναι ψευδής, μηδέν.

Ὁ ἐραστὴς ἐκεῖνος εἶναι ὠραῖος καὶ σωματικῶς καὶ διανοητικῶς, στερεῖται ὅμως ἠθικῆς δυνάμεως καὶ τοῦτο εἶναι ἡ αἰτία τῆς καταστροφῆς τοῦ ἐρωτός του.

Ὁ ἐραστὴς ἐκεῖνος εἶναι ὠραῖος καὶ σωματικῶς καὶ ἠθικῶς, στερεῖται ὅμως διανοητικῆς δυνάμεως (δηλ. εἶναι μὲν ὠραῖος, ἀγαθός, ἀλλὰ βλάξ), ἰδοὺ ἄλλη αἰτία καταστροφῆς τοῦ ἐρωτός.

Ὁ ἐραστὴς ἐκεῖνος εἶναι ἠθικῶς καὶ διανοητικῶς, στερεῖται ὅμως σωματικῆς δυνάμεως· φέρει ἄρα ἐν ἑαυτῷ τὸ σπέρμα τῆς καταστροφῆς τοῦ ἐρωτός του.

Θεωρήσατε περὶ ὧν, φίλτατοι ἀναγνώσται, καὶ πρὸ πάντων φίλταται ἀναγνώστριαι, ἡ, διὰ νὰ ἐκφρασθῇ καλλίτερον, θεωρήσατε ἐντὸς ὧν.

Εἰς τί ἀποδίδετε, κυρία τὴν ἐγκατάλειψίν σας;

Πῶς ἐξηγεῖς τὸν χωρισμόν σου, κύριε;

Δὲν ἐνθυμεῖσθε πλέον κυρία, πολλές ἡρώτησατε καθ' ἑαυτήν;

«Τί ἐλλείπει λοιπὸν ἀπὸ τὸν ἐραστὴν μου;»

Ἐλείπεν ἀπ' αὐτοῦ, κυρία, ἡ μία τῶν ἀρετῶν περὶ ᾧν σὰς ὁμιλῶ καὶ τὰς ὁποίας κατέχετε εἰς θαυμάσιον βαθμόν.

Τῷ ἔλειπεν ἴσως ἡ καρδιά;

Ἡ (συγχωρήσατέ με, κυρία), τῷ ἔλειπεν ἴσως τὸ πνεῦμα;

Ἡ, μὲ ὅλους τοὺς διανοητικούς καὶ ἠθικούς θησαυρούς του, ἡ ρίς του ἦτο λοξή, ἡ κόμη του κιτρίνη, τὰ ὠτά του ἐρυθρά, ἡ ῥάχις του κυρτὴ ὑπὸ τῆς σκέψεως, ἡ, ὅπερ τὸ ἀπλούστερον, ὁ λαιμοδέτης του κακῶς τεθειμένος, τὰ πέδιλά του κακῶς κατεσκευασμένα;

Ἰδοὺ βεβαίως τί ἔλειπεν ἀπὸ τὸν ἐραστὴν σας, κυρία.

Σὺ δέ, κύριε, ὅταν ἠγέρθης πρωῒαν τινὰ ξύων τὴν κεφαλὴν, ἀφοῦ ὠσφράνθης ὅλα τὰ μύρα τῆς γυναικὸς τὴν ὁποίαν ἠγάπησας, δὲν ἐνθυμεῖσαι πλέον ὅτι ἀπέτεινες εἰς ἑαυτὸν τὴν ἐξῆς ἐρώτησιν:

«Διατί ἔπαυσα σήμερον νὰ ἀγαπῶ τὴν γυναῖκα τὴν ὁποίαν ἐλάτρευον χθές;»

«Τί ἐλλείπει ἀπ' αὐτῆς;»

Ἰσως, κύριε, τῇ ἔλειπε τὸ πνεῦμα, ἡ διάνοια, ὅῃρον μὲ τὸ ὁποῖον θαυσιλῶς σὲ ἐπροίχισεν ἡ φύσις.

Ἡ ἐρωμένη σου εἶχεν ἴσως παχυλὴν ἀμάθειαν.

Τὸ ἤξευρες βεβαίως τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἔκαμες τὴν κατὰκτησίν της, ἀλλ' εἶχες τὴν πεποιθήσιν ὅτι ἦτο ἀρκετὰ σοφὸς καὶ ἀρκετὰ πνευματώδης διὰ δύο· καὶ ἐπέβης εἰς τὸ σκάφος ἐκεῖνο, κρατῶν σὺννεμα τὰς κόπας καὶ τὸ πηδάλιον αὐτοῦ. Ἀλλ' ἡ διοίκησις ἀκατίου, ὅσον καὶ ἂν ὑποταθῇ τοῦτο ἐ-

λαφρόν, εἶναι πολὺ βαρεῖα ἐργασία δι' ἓνα ἄνθρωπον.

Τοῦτο βλέπων, δὲν εὔρες τί ἄλλο καλλίτερον νὰ πράξης πρὸς ἀνακούφισιν τῆς λέμβου καὶ τῶν κόπων σου, ἢ νὰ βυψῇς τὸ θῶνα εἰς τὴν θάλασσαν.

Ἰδοὺ, κύριε, διατί ἔπαυσες νὰ ἀγαπᾷς σήμερον τὴν γυναῖκα τὴν ὁποίαν ἐλάτρευες χθές.

Ἐὰν ἀπατῶμαι, διὰ τὸ ὁποῖον σὲ ζητῶ συγγνώμην, καὶ ἐὰν ἀντὶ νὰ ᾔναι παχυλὸς ἀμαθής, ἔχῃ ἐξ ἐναντίας σπανίαν μάθησιν, τότε, κύριε, θὰ ἐστερεῖτο βασιμον, δεδοκιμασμένης, ῥιζικῆς ἠθικῆς.

Ἐὰν ὁμοῦ οὐδὲ τοῦτο ἔλειπεν ἀπ' αὐτῆς, τότε βεβαίως θὰ τῇ ἔλειπεν ἡ καλλονή.

Ἡ ἡδονὴ λοιπὸν δὲν εἶναι ἡ αἰτία, ἀλλὰ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἔρωτος.

Εἰπέ μοι ποῖον ἀγαπᾷς, καὶ θὰ σὲ εἴπω διατί δὲν ἀγαπᾷς πλέον

Α. Γ. ΣΚΑΛΙΑΝΗΣ.

ΑΣΥΛΟΝ ΓΑΤΩΝ.

Ἐπάρχει εἰς Ἀσυνδινὸν ἄσυλον γάτων παντὸς εἴδους. Ἐταιρία προστατῖδων κυριῶν καταβάλλει τὰ ἐξοδα τοῦ καταστήματος τούτου τοῦ ὁποίου τὸ μέρος τὸ προσωρισμένον διὰ τοὺς Οἰκοτρόφους σύγκειται ἐκ τριῶν διακεκριμένων αἰθουσῶν.

Ἡ πρώτη εἶναι τῶν ἀσθενῶν καὶ τῶν ὀρφανῶν, δηλ. τῶν ἐγκαταλειμμένων, εὐρεθέντων ἐν τῇ ὁδῷ, ἐστρεβλωμένων καὶ θνησκόντων τῆς ποίνης γάτων.

Ἡ δευτέρα περιέχει τοὺς πληρόνους γάτους, ἀνήκοντας εἰς ιδιώτας οἷτινες, μὴ θέλοντες νὰ τοὺς περιποιῶνται εἰς τὰς οἰκίας των, τοὺς εἰσάγουσιν εἰς τὸ ἄσυλον πληρόνους κατὰ μῆνα τρία φράγκα καὶ δέκα λεπτά.

Ἡ τρίτη αἰθουσα εἶναι καθιερωμέ-

νη διὰ νοσοκομαίων. Ἐκεῖ εὐρίσκοντα οἱ γάτοι τῶν ὁποίων ἡ κατάστασις ὀλιγίστας παρέχει ἐλπίδας.

Εἰς ὅλας τὰς αἰθούσας ἕκαστος γάτος ἔχει φωλιὰν καὶ διάστημα τι ἰδιαιτέρον, τὰ πάντα κεκαλυμμένα διὰ λεπτοτάτου ἀχύρου. Ὑπὲρ ἄνω ἐκάστης φωλιᾶς ὑπάρχει ἀριθμός. Μὴ λησμονήσωμεν νὰ μνημονεύσωμεν ὅτι ὑπάρχει καὶ κῆπος καλούμενος κῆπος τῆς ἀναπαύσεως, ἐν τῷ ἔποίῳ οἱ ἐν ἀναρρώσει διατελοῦντες γάτοι διασκεδάζουσι.

Οἱ γάτοι τοσοῦτον εὐχαριστοῦνται ἐκ τῶν περιποιήσεων τὰς ὁποίας εὐρίσκουσιν ὥστε πολλοὶ ἐξ αὐτῶν δὲν θέλουν νὰ ἀφήσωσι τὸ ἄσυλον, καὶ πολλάκις οἱ πληρόνους γάτοι, θεραπευθέντες ἀπαξ καὶ ἀποδοθέντες εἰς τοὺς κυρίους των, ἀφίνουσιν αὐτοὺς καὶ ἐπιστρέφουσιν εἰς τὸ κατάστημα.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Εἶχομεν ἐτοίμην ὅπως δημοσιεύσωμεν ἐν τῇ πρώτῃ σελίδι ὡραίαν εἰκόνα τοῦ Σακεσπέρου πλὴν δυστυχῶς, καθ' ἣν στιγμὴν ἐτίθετο εἰς τὸ πιεστήριον, διερράγη εἰς τοιοῦτον τρόπον ὥστε ἦτο ἀδύνατος ἡ δημοσίευσίς αὐτῆς· ἀντ' αὐτῆς δημοσιεύομεν τὴν εἰκόνα τοῦ ἐθνικοῦ ἡμῶν μουσικοῦ Νικολάου Μαντζάρου τοῦ τονίσαντος καὶ τὸν ἐθνικὸν ἡμῶν ὕμνον.

ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ ΕΓΓΡΑΦΟΝΤΑΙ

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ «ΠΑΡΘΕΝΩΝΟΣ» ἐπὶ τῆς διασταυρώσεως τῶν ὁδῶν Πειραιῶς καὶ Γερανίου ἀρ. 30.

Ἐν ΣΥΡῳ παρὰ τῷ κυρίῳ Δ. Ἀθηναίῳ,
Ἐν ΠΑΤΡΑΙΣ παρὰ τῷ κυρίῳ Σπ. Πρινάρῃ.
Ἐν ΝΑΥΠΑΛῳ παρὰ τῷ κυρίῳ Παύλῳ Ἰατρῷ.
Ἐν ΧΑΛΚΙΔΙ παρὰ τῷ κυρίῳ Γ. Ν. Φιλαρέτῳ.
Ἐν ΘΗΒΑΙΣ παρὰ τῷ γραφείῳ τῆς «Σριγγῆς»

Ἐν ΙΘΑΚῃ παρὰ τῷ κυρίῳ Κ. Ν. Παυλάτῳ.
Ἐν ΚΕΡΚΥΡΑ παρὰ τῷ κυρίῳ
Ἐν ΖΑΚΥΝΘῳ παρὰ τῷ κ. Γ. Κ. Σφήκῳ.
Ἐν ΚΩΝ'ΗΟΛΕΙ παρὰ τῷ κ. Δ. Ἡλιάδῃ.
Ἐν ΒΡΑΙΛΑ παρὰ τῷ κ. Κλεάνθει Παπαζογλῇ.